

**Presuda Suda (treće vijeće) od 7. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A. protiv Deepaka Mehte**

(Predmet C-521/17) <sup>(1)</sup>

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2004/48/EZ — Članak 4. — Aktivna procesna legitimacija pred sudom organizacije za kolektivno zastupanje nositelja žigova — Direktiva 2000/31/EZ — Članci 12. do 14. — Odgovornost pružatelja usluga najma i registracije IP adresa koje omogućuju anonimno korištenje nazivima domena i internetskim stranicama)*

(2018/C 352/19)

Jezik postupka: estonski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Tallinna Ringkonnakohus

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Tuženik: Deepak Mehta

**Izreka**

1. Članak 4. točku (c) Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da su države članice dužne organizaciji za kolektivno zastupanje nositelja žigova poput onog u glavnom postupku priznati ovlaštenje da radi zaštite njihovih prava u vlastito ime podnosi pravne lijekove i da radi isticanja spomenutih prava u vlastito ime podnosi tužbe sudovima, pod uvjetom da se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom smatra da ta organizacija ima izravan interes za zaštitu navedenih prava i da joj to zakonodavstvo omogućuje sudjelovanje u sudskim postupcima u tu svrhu, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
2. Članke 12. do 14. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) treba tumačiti na način da se u njima predviđena ograničenja odgovornosti primjenjuju na pružatelja usluga iznajmljivanja i registracije IP adresa koje omogućuju anonimno korištenje nazivima internetskih domena, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, pod uvjetom da ta usluga potpada pod jednu od kategorija navedenih u tim člancima i da ispunjava sve odgovarajuće uvjete, pri čemu je aktivnost takvog pružatelja usluga samo tehničke, automatske i pasivne naravi, što podrazumijeva da on nije upoznat s informacijama koje prenose ili pohranjuju njegovi klijenti niti ima kontrolu nad njima i da njegova uloga nije aktivna, u smislu da klijentima omogućuje da optimiziraju aktivnost prodaje putem interneta, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

<sup>(1)</sup> SL C 382, 13. 11. 2017.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2018. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Gennaro Cafaro protiv DQ-a**

(Predmet C-396/18)

(2018/C 352/20)

Jezik postupka: talijanski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Corte suprema di cassazione

**Stranke glavnog postupka**

Žalitelj: Gennaro Cafaro

Druga stranka u postupku: DQ

**Prethodna pitanja**

1. Protivi li se nacionalni propis, poput DPCM-a od 9. rujna 2008. – kojim se, provedbom članka 748. stavka 3. Zakonika o zračnoj plovidbi, uređuju ograničenja zapošljavanja zrakoplovnog osoblja DQ-a i posebice automatski prestanak radnog odnosa kada radnik navrší 60 godina života – Uredbi br. 1178/2011 <sup>(1)</sup> u dijelu u kojem je njome gornja dobna granica kod zapošljavanja pilota za komercijalni zračni prijevoz utvrđena na 65 godina života i je li potonja uredba, jednom kada se poseban nacionalni propis izuzme iz primjene, primjenjiva u ovom slučaju?
2. Podredno, ako se bude smatralo da je Uredba neprimjenjiva na okolnosti ovog slučaja *ratione materiae*, protivi li se gore navedeni nacionalni propis načelu nediskriminacije na temelju dobi koje se spominje u Direktivi 2000/78 <sup>(2)</sup> i Povelji Europske unije o temeljnim pravima (članak 21. stavak 1.), a konkretizirano je u Direktivi 2000/78?

<sup>(1)</sup> Uredba Komisije (EU) br. 1178/2011 od 3. studenoga 2011. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i administrativnih postupaka vezano za članove posade zrakoplova u civilnom zrakoplovstvu u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 311, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 15., str. 102.)

<sup>(2)</sup> Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL L 311, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2018. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – AW, BV, CU, DT protiv Republike Litve, koju zastupaju Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras i Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija**

**(Predmet C-417/18)**

(2018/C 352/21)

Jezik postupka: litavski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Vilniaus apygardos administracinis teismas

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelji: AW, BV, CU, DT

Tuženik: Republika Litva koju zastupaju Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras i Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

**Prethodna pitanja**

1. Uređuje li članak 26. stavak 5. Direktive 2002/22/EZ <sup>(1)</sup>, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ <sup>(2)</sup>, obvezan prijenos podataka o lokaciji pozivatelja kada se pozivi upućuju s mobilnih uređaja bez SIM kartica?
2. Kada nacionalno zakonodavstvo države članice pojedincima dopušta pozive na europski pozivni broj za hitne slučajeve „112” bez SIM kartice, znači li to da se podaci o lokaciji za takve hitne pozive moraju utvrditi prema članku 26. stavku 5. Direktive 2002/22/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ?